

Van koffietijd naar cocktailtijd op Cyprus!

Elke dag gaat ze vroeg uit de veren om de 'Koffietijd'-kijker goedemorgen te wensen en dat doet ze al acht jaar. De korte 'werkvakantie' met PRIVÉ en Corendon naar Cyprus was dan ook geen straf voor LORETTA SCHRIJVER (62), die sowieso al behoorlijk bereisd is. 'In mei 1962 vertrokken we met de Holland-Amerika Lijn en we vierden mijn zesde verjaardag op de boot. Twaalf dagen later arriveerden we in de Verenigde Staten en we gingen in Los Angeles wonen.'

Door FRANK WAALS
Foto's ALBERT DEN ISEGER e.a.

PRIVÉ

EXCLUSIEF

Loretta Schrijver:

'Ik zal altijd van mijn exen blijven houden'

Een halfjaar geleden won ze een award voor de Aanstekelijkste Lach van Nederland en op reis naar de zon trakteert LORETTA SCHRIJVER haar omgeving dan ook bijna voortdurend op die lach. In het vliegtuig, aan het zwembad en op het strand, haar aanwezigheid kan niemand ontgaan. Toch is er ook tijd voor serieuze gesprekken over de liefde, de dood en haar afkomst, ver weg van hier. Reizen zit Loretta in het bloed!

Cyprus, een paar uurtjes vliegen en je kunt je badpak aan.

'Dat heb ik dan ook gedaan. Ik ben hier voor het eerst in tien jaar de zee in geweest. Ook in Zeeland en op Texel kun je heerlijk zwemmen, maar op de een of andere manier is het er daar al heel lang niet van gekomen. Dit zachte zand en de geleidelijke manier waarop het strand afloopt in de zee waren echter uitnodigend genoeg om het weer eens te proberen. Ik moet zeggen: geen verkeerde keuze. Ik

heb een paar heerlijke dagen gehad. Ik ben niet zo'n zonzonbidder, maar die uren aan het zwembad, met heerlijke lounge-muziek op de achtergrond en de mogelijkheid om op elk moment een drankje te halen bij de bar, zorgen ervoor dat ik helemaal tot rust ben gekomen. Ik ben een enorme fan van lekker eten en daarin had ik hier nog een flinke uitdaging. Te veel op je bordje scheppen, is niet goed, maar er lagen wel honderd-en-één verschillende gerechtjes klaar.

Allemaal even vers, zodat ik het idee kreeg dat ik uit elke schaal als eerste iets pakte. Ik begrijp nu ook eindelijk waarom al die mensen die jaarlijks naar zo'n resort als dit van Corendon gaan, dit zo totaal ontspannen vinden.'

Je roots liggen heel ergens anders.

'Dat klopt, al ben ik alleen maar in New York geboren en verhuisden we een jaar later al weer terug naar Nederland, om op mijn zesde op-

'Van de breuk met Jeroen Pauw heb ik veel verdriet gehad'

nieuw naar Amerika te gaan, maar dan naar Californië. Ik had net leren lezen en schrijven op de Montessori kleuterschool in Amsterdam, waar ik voor het eerst mocht voorlezen als de juf een keertje hoofdpijn had, maar mijn vader was helemaal gek op Amerika. Het is toch het beloofde land, waar hij allerlei nieuwe kledingwinkeltjes wilde gaan opzetten. In mei 1962 vertrokken we met de Holland-Amerika Lijn. We vierden mijn zesde verjaardag op de boot. In twaalf dagen bracht het schip ons over de oceaan, met al onze spulletjes in grote hutkoffers, waar ik er nog steeds een aantal van heb. Op zoek naar huurwoningen kwamen we uiteindelijk uit in Los Angeles, maar pas toen mijn moeder alles had ingeruimd en voor het eerst boodschappen wilde doen, kwamen we erachter dat we op een heel bijzondere plek terecht waren gekomen. Ons huis stond midden in Hollywood! Lang hebben we er overigens niet gezeten. Na twee jaar maakten we opnieuw de overstek naar ons koude kikkerlandje.'

Ben je ooit teruggekeerd naar New York?

'Ik weet nog goed dat ik op mijn achttiende voor het eerst zelf weer eens een bezoekje bracht, met het idee dat het er allemaal groots, fenomenaal en kapitalistisch was. Alles waar wij in die tijd tegen waren, erg anti-Amerika. Maar dat bleek helemaal niet zo te zijn. Aan de voet van die reusachtige gebouwen trof ik allemaal gemoedelijke straatjes met gezellige, kleine winkeltjes aan. En ook de mensen

Lees verder op de volgende pagina.

'Je lacht, je huilt, je maag draait om en je denkt dat je in de hel bent beland'

PRIVÉ EXCLUSIEF

waren er allemaal ontzettend aardig. Echt een openbaring en dus was ik al snel verkocht. Tien jaar geleden ben ik er voor het laatst geweest en dit keer trof ik er een onpersoonlijk gebeuren aan. Het dorp was een **Sex and the City**-bolwerk geworden. Niks geen uniciteit meer, allemaal eenheids-worst, één grote pot nat. Het is allang niet meer de plek zoals mijn ouders die kenden.'

Is het raar om over je ouders te praten nu ze er niet meer zijn?

'Ik vind het alleen maar heel fijn om over ze te praten. Omdat mijn ouders mij op relatief late leeftijd kregen, mijn vader was 45 en moeder 34, heb ik mijn leven lang zitten rekenen hoelang ik ze nog bij me zou hebben. Mijn vader **MAX** overleed in 1989 en heeft mijn tv-carrière dus niet meegemaakt. Ik kan hem nog zo horen praten of zie de gein op zijn gezicht. Een mimiek die ik van hem heb overgenomen, net als zijn flauwe grappen. Nu ik zelf

zestigplus ben, de leeftijd waarop ik hem bewust heb meegemaakt, merk ik dat mensen op mij hetzelfde reageren als op hem toen. Mijn vader werd altijd als een gezellige man ervaren en ook mij noemen mensen weleens een lekker gezellig wijffie. Toen hij stierf, ik was begin dertig, was hij allang niet meer de vitale man die hij altijd was geweest. Afasie en een halfzijdige verlamming hadden hem snel doen aftakelen, dus hoe verdrietig ook, het was een bevrijding dat hij het leven kon loslaten. Ik weet niet of hij nog ergens meekijkt en trots op me is, maar ik ben trots dat ik zijn dochter ben. Op die manier leeft hij nog voort.'

Je moeder ALETTA is 94 jaar geworden.

'Zij is mijn hele leven mijn beste vriendin geweest. Alle leuke dingen die we altijd samen deden... het werd naarmate de jaren verstreken logischerwijs minder. In de laatste periode werd ze soms plot-

seling heel argwanend en verdacht ze me er bijvoorbeeld van haar portemonnee te hebben gestolen. Gelukkig was dat van voorbijgaande aard en was ze ineens weer ontzettend lief, innig en warm. De laatste jaren van haar leven heb ik daardoor verschillende momenten gehad waarop ik dacht: *Ik ben gewoon verliefd op je*. Ik kan nu zo weer huilen als ik eraan denk. Ik heb in de laatste jaren van haar leven ook veel met haar mee gehuild om haar ouderdom, de gebrekkigheid, tot ik inzag dat het geen zin had. Gedeelde smart was voor mijn gevoel geen halve, maar dubbele smart. Je kunt het verdriet van een ander namelijk niet overnemen. Meeleven, zorg en compassie hebben voor iemand, daar gaat het om. Het heeft me doen beseffen dat ik niet verdrietig naar huis moest gaan als ik haar sikkeneurig in het verzorgingstehuis had aangetroffen, want mijn leven ging ook gewoon verder. Misschien heb ik in die periode ook weleens een

mindere dag gehad, terwijl zij lachend aan haar ontbijtje zat.'

Een chagrijnige Loretta... moeilijk voor te stellen.

'Die kant is er wel degelijk. Vooral met werk kan ik heel bitcherig zijn, al is dat misschien ook niet het goede woord. Ik ben me op de werkvloer gewoon heel erg bewust dat we een deal met elkaar sluiten: ik krijg geld en in ruil daarvoor ben ik verplicht zo goed mogelijk te leveren. En met mij ook alle andere teamleden met wie ik werk. Samen komen we immers tot een eind-product. Wanneer collega's er dan vervolgens met de pet naar gooien, heb je aan mij een heel slechte. Een lichtman moet dat ene lampje niet aanzetten omdat iemand hem dat simpelweg heeft opgedragen, maar omdat hij ervan overtuigd is dat het decor daardoor beter uit de verf komt. Gelukkig hebben wij bij **Koffietijd** een heel goede. En als editor moet je niet even snel een flutfilmpje van een minuut in elkaar

draaien waar je eigenlijk geen zin in hebt, want je vraagt de kijker wel om vervolgens een minuut naar dat zogenaamde flutfilmpje te kijken. Elke seconde die we uitzenden, doet ertoe.'

Was dat ook een oorzaak van je burn-out in 2008 en het stoppen van je middagprogramma 'MAX & Loretta'?

'Dat programma had mijn naam, maar we zonden soms ook dingen uit waar ik helemaal niet achter stond. Ik ben erg strikt met het welzijn van dieren en dan kwam er ineens een filmpje van de redactie voorbij waarin je mensen ganzenlever zag eten. Noem het dan gewoon **De 5 Uur Show** en zet er iedere andere presentatrice neer. De show droeg mijn naam, dan moet ik ook kunnen staan achter alles wat ik breng. Dieren zijn zulke mooie wezens. Ze zijn altijd eerlijk en kunnen dingen die wij niet kunnen, zoals vliegen en heel snel

zwemmen. Als ik hier op Cyprus een groepje musjes een badje zie nemen in een laagje water maakt dat me zo intens gelukkig. De meeste mensen zien dat niet. We vreten dieren op alsof het vuil is. Als aaseters pikken we dag in dag uit de lijken van al die prachtige wezens. Elk dier heeft zijn eigen karakter en eigenaardigheden en heeft recht op leven. Ze geven het voorbeeld van hoe ik zou willen zijn: dit ben ik en laat me mijn eigen gang maar gaan.'

Je presenteert al weer acht jaar 'Koffietijd', maar daarvoor was je samen met JEROEN PAUW elf jaar lang het gezicht van 'RTL Nieuws'. Hij nam je dikwijls in de maling, nietwaar?

'Breek me de bek niet open. Zo moest ik in 1990 de dood van zanger **NICO HAAK** aankondigen. De officiële tekst was: *Nico Haak, bekend van het nummer Foxie Foxtrot, is overleden*, maar Jeroen

had daar in de autocue stiekem nog wat zinnigjes aan toegevoegd. Namelijk de rest van de songtekst: *Foxie Foxtrot met je elastieke benen. Die wil elke avond naar een dancing toe*. Ik was natuurlijk het toonbeeld van beschaafdheid en wilde serieus het nieuws vertellen. Jeroen heeft me daar nog jaren mee geïmiteerd door dat zinnigje overdreven bekakt te blijven herhalen, haha. Het ging nog veel verder toen hij mij jaren later opnieuw te grazen nam door samen met **CARLO BOSZHARD** in diens programma-onderdeel **De Toffeefee** een andere grap met mij uit te halen. Denkend dat we live op zender waren, zag ik alles misgaan. Jeroen die zich opzettelijk versprak, glazen die op onze desk omvielen, banden die terugspoelden en teksten die niet klopten. Iedereen van het team zat in het complot en ik wist van niets. Ik begon op een gegeven moment zo te gieren, dat ik niet meer kon stoppen. Wat er dan gebeurt? Je lacht, je huilt, je maag draait om en je denkt dat je in de hel bent beland. Je treedt eigenlijk buiten jezelf. Toen we even uit beeld waren, zei ik: *Alles wat we in al die jaren hebben opgebouwd, is nu in één klap verloren*.'

Je was dus altijd op je hoede bij Jeroen?

'Dat zou je bijna gaan denken. We konden beiden goed lezen, maar je zult zien dat wanneer je je één

keer verspreekt, het al snel een tweede keer gebeurt, omdat je uit je ritme valt. Telkens wanneer dat bij mij voorkwam, hoorde ik me naast me een diepe zucht en begon Jeroen te tekenen op het papier voor zich. Steevast een ladder met daar bovenop een jongen met een heleboel krullen, dat was hij, en onderaan een heel klein, dik, rond meisje die hem ervan weerhield enig niveau te bereiken en hem van de maatschappelijke ladder naar beneden probeerde te trekken. Echt jonge hondengedrag en als ik er nu weer aan terugdenk, schiet ik weer in de lach. Ik kon het allemaal wel aan, behalve bij dus bij die **Toffeefee**. De dag erna was ik van de stress drie pond afgevalen. Zelfs toen al was ik voortdurend bezig met die weegschaal.'

Waarom?

'Je zult me er altijd over blijven horen, maar ik weet waardoor het komt. Er zijn weinig dingen die ik haat, maar sporten is er één van. Het zit ook niet in onze familie. Mijn vader was niet sportief en mijn moeder altijd overbezorgd, waardoor ze me niet voortdurend liet ravotten. Het bewijs dat het slanke gen niet in mijn dna zit, was voor mij het zien van een 8-millimeter-filmpje uit het jaar dat ik zes was. Je ziet daarop allemaal kinderen touwtjespringen en ook mij erbij

Lees verder op de volgende pagina.

staan. Kleine Loretta in een keurig plooirokje, sportkousjes en een blazerjasje. Met de handen in mijn zakken gestoken sta ik mee te draaien met het touw om er vervolgens niet met één hupje bij te komen, maar al springend en op het verkeerde moment tussen het touw proberen te komen. Ik had een beetje merkwaardige motoriek en nog steeds moet ik lachen wanneer ik mezelf op beeld terugzie. Daar wil ik mezelf niet te kort mee doen, maar het is er gewoon niet. Anderen kunnen meteen een spagaat, bij mij is het er nooit uitgekomen. Ik sta niet echt in contact met mijn lichaam, meer met mijn geest. Daarom dus ook dat dik worden en altijd maar op dieet zijn.'

Je bent niet dik.

'Als ik niet mijn hele leven op dieet was geweest en alle mogelijke middelen had geprobeerd, had ik nu tot de zwaardere mensen gerekend kunnen worden. In mijn puberteit was ik een flink meisje en zelf als kleuter liep ik al met een buikje rond. Volgens de artsen had ik met mijn botstructuur in mijn studententijd gemakkelijk 57 kilo kunnen wegen, maar ik tikte de 67 aan. Ik heb er overigens geen problemen mee, hoor. En al mijn ex-

partners en huidige man gelukkig ook niet.'

Jeroen Pauw en jij waren ook een stel.

'We werkten samen bij De Wereld-omroep, waren de jongsten en vulden reportages op onze eigen wijze in. We waren daardoor vaak bij elkaar en werden verliefd. Geheimhouden lukte maar kort, het was al snel voor iedereen zichtbaar. We hebben nooit samengewoond, maar gingen gezamenlijk op vakantie en waren dol op elkaar. Toen het op een gegeven moment over was, heb ik daar goed verdriet van gehad. Je weet dat je zo'n periode door moet en dat het dan beter wordt, maar op het moment zelf wil je daar niet aan denken. Nu ben ik sowieso iemand met *mood swings*, maar in de loop der jaren heb ik beter leren omgaan met het fenomeen Jantje lacht, Jantje huilt. Het gaat altijd over, soms zelfs sneller dan je denkt. **Koffietijd** is overigens een goede afleiding als ik me even rot voel, want het blijft een leuke plek om gasten te ontvangen die iets te vertellen hebben. En stiekem cola te drinken in plaats van koffie.'

Is het makkelijker om na een relatie vrienden te blijven als je in hetzelfde vakgebied werkt?

'Geen idee. Wat ik wel weet, is dat ik iedereen

met wie ik ooit een band heb opgebouwd altijd op diezelfde manier blijf zien. Ook wanneer dat niet meer wordt bestendig met het drinken van een kopje koffie of thee met elkaar. Mensen die ik ken, zijn voor mij geen vreemden meer. Vrienden van vroeger zijn nog steeds vrienden, ook al zie ik niet iedereen meer. Ook aan mijn exen denk ik nog steeds met plezier terug en ik zal altijd van ze blijven houden. Mijn partner denkt daar precies hetzelfde over. Hij onderhoudt vriendschappen bovendien goed door af en toe nog eens te bellen. Ik ben daar heel slecht in en lijk daardoor misschien onverschillig, maar het is meer luiheid.'

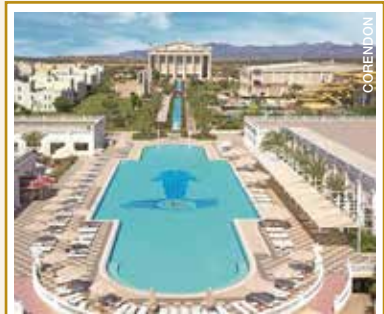
Vind je het jammer dat je nooit moeder bent geworden?

'Toen ik een jaar of achttien was, zag ik mezelf lekker zitten werken aan een tafel met om mij heen kinderen in alle soorten en maten. Toch zijn ze er nooit gekomen omdat ik uiteindelijk niet zo van het huisje, boompje, beestje ben. Mijn partner en ik wonen bijvoorbeeld ook niet samen, maar zijn soms weken bij elkaar en dan weer weken niet. Dat werkt prima voor ons. Ik ben daarom ook zonder hem, maar mét mijn goede jeugdvriendin, **GTST**-scenarioschrijfster **SIMONE WIEGEL**, naar Cyprus afgereisd. Hoewel we al bijna dertig jaar samen zijn, zullen we nooit

gaan trouwen of samenwonen. We hebben onze eigen levensruimte nodig. Allemaal prima, zolang we emotioneel maar op één lijn zitten met elkaar. Dat hij alles met mij kan en durft te bespreken en het niet voor mij achterhoudt, om vervolgens zijn hart bij een ander uit te storten. De chemie tussen ons is er omdat we van elkaar weten dat we elkaar kunnen vertrouwen, van elkaar houden, we elkaar wijzer maken met nieuwe inzichten en de ander het beste gunnen. En niet te vergeten het ook prettig vinden om bij elkaar te zijn. Op die manier kunnen we samen honderd worden.'

Heeft hij moeite met het wereldje waarin jij zit?

'Nee, hoor. Hij maakt er alleen geen deel van uit en dat wil hij ook niet. Hij wil zelfs niet dat ik zijn náám noem.'

Met Corendon naar Cyprus

Privé vlog met Corendon naar Noord-Cyprus. Cyprus biedt een goede combinatie van historie, natuur en prachtige stranden. Op het eiland in de Middellandse Zee verbleven wij in het vijfsterren ultra all-inclusive Kaya Artemis Resort. Het Kaya Artemis Hotel op Noord-Cyprus is gelegen aan het prachtige witte zandstrand van Bafra. Het hotel beschikt over ruime zonneterrassen, een groot aquapark met meerdere zwembaden, een casino, winkeltjes, een kapsalon en vele restaurants en bars. Ook biedt het hotel diverse beautybehandelingen en massages aan in het Wellness Center en zijn er voor de sportievelingen een gym, tennisbanen en sportieve activiteiten, zoals bijvoorbeeld beach volleybal. Kaya Artemis is via corendon.nl al te boeken vanaf € 499,- per persoon inclusief retourticket, transfer en verblijf op basis van ultra all-inclusive.

PRIVÉ

EXCLUSIEF

